

ΤΡΟΥΘ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α ΕΤΟΣ Ε
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 53

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝΣΤ. ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ

ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ
ΜΑΪΟΣ 1952

ΓΡΑΦΕΙΑ :
ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ - ΚΥΘΗΡΑ

ΤΥΠΩΝΕΤΑΙ ΕΝ ΣΠΑΡΤΗ

ΟΠΟΙΟΣ ΜΑΘΗ ΣΥΝΕΧΩΣ ΝΑ ΠΕΡΝΗ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΠΟΤΕ ΝΑ ΔΩΣΗ ΟΙΚΕΙΟΘΕΛΟΣ ΤΙΠΟΤΕ

Εκ τῶν δημοσιευθέντων κατὰ τὸ διάστημα τῆς 4ετίας διαφόρων δωρεῶν ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Ἐλέσης εἰς τὸν Τύπον ἔχον κανεῖς ἐνδιαφερόμενος θὰ ἴδῃ ὅτι ὅλοι οἱ Κυθηριοὶ γενικῶς συνέβηλον εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν. Θὰ ἴδῃ γυναικας εὐσεβεῖς ποῦ ἀνέλαβον ἀφ' ἐκείνου των ὀργάνων σαν τελετὰς, θὰ ἴδῃ γυναικας χήρας νὰ ὀργάνων ἔρχον, θὰ ἴδῃ γυναικας βιοπαρακλίστρις νὰ στολίσῃ τὸ ἱδρυμα μετὰ διάφορα ἀπκαρίτητα ἐπιπλα ἄμφια, σερβίτσια κλπ. Σιγὰ, σιγὰ, θὰ ἀκουσθῶν καὶ δωρεὰ καὶ μετὰ τὴν ἀλλοίωσιν τοῦ ἱδρυμα. Νὰ καταστῇ ἕνας Κυθηριος Μαργαρίτης ποῦ θὰ προκλήθῃ θυμιασμὸν εἰς κάθε ἐπισκέπτῃ. Μπορεῖ λόγῳ τῆς κκοδοικιότητος, νὰ φῶν πολὺς κόσμος, ἀλλὰ τὰ ἱερὰ προσκυνήματα θὰ μένουν, ἔχομε ὑποχρέωσιν νὰ τὰ διατηρῶμεν νὰ τὰ εὐρουν οἱ μεταγενέστεροι. Ἀλλως τε ἀρκετὰ ἐδιδάχθημεν ἀπὸ τὸ πρόσφατον παρελθόν.

Εἰς ἐπίλογον ἐπὶ τοῦ θέματος προουσιάζεται ἐκλεκτὸς τῆς «Τρούθ» ξένος συνεργάτης μετὰ δωρεὰν 800 χιλιάδων δραχμῶν. Καὶ μέσας οὗτο αὐτὸ τὸ συναγεμνὸν τοῦ ἱδρυματος, διὰ μέσου τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας ἐπληροφωρεῖτο ἡ Ἐπιτροπὴ ὅτι κάποιος Θεοσεβὴς ἄνθρωπος στήν διαθήκην του ἐκληροδότησε νὰ κτισθῇ ἕνα κελλὶ στήν Ἁγία Ἐλέσα ἐκ τῶν χρημάτων τῆς περιουσίας του.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, εὗρεν τὴν διὰθήκην καὶ ὡς εἶνε τὸ καθήκον οἰκασθῆναι Ἐπιτροπῆς εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, ἐζητήσεν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὅρου τοῦ εὐσεβοῦς διαθέτου. Πλὴν δυστυχῶς, ἐνῶ καὶ χήραι καὶ τὰ ὄρφανὰ συμβάλλουν καὶ ὀργανῶνουν ἐράνους σὰς ξένας γὰρ τὸ ἱδρυμα ὁ εὐεργετηθεὶς ἐκ τῆς διαθήκης ἀπεψέωσεν οὕτως νὰ ἀπκνήσῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν. Ἐχει καλῶς. Διὰ καὶ τὸν, διδοὶ τὸ ἐγκλημα τοῦ Σβώλου ἰσως τὸν καλὸν πτῆ. Πλὴν ἡ νοερὰ ψυχὴ τοῦ διαθέτου δὲν μπορεῖ πρὸς τὸν ἐπισκέπτεται συχνὰ νὰ τὸν ἐλέγῃ. Ἡ Ἁγία Ἐλέσα ποῦ ἐδέχθη εὐχάριστους νὰ βασιλισθῇ καὶ ἀποκεφλισθῇ ἀπὸ τὸ γεννήτορά της ἰσως νὰ μὴ τὸν προσεγγίσῃ. Φαίνεται ὅτι ἐμκεδὸς ἐνδιαφερόμενος μόνον νὰ πέρνῃ (λαμβάνῃ) καὶ ὁποῖος μᾶλλον νὰ πέρνῃ συνεχῶς, δὲν μπορεῖ νὰ μᾶλλον καὶ νὰ δίδῃ.

Ἡμεῖς ὅμως αὐτοὶ οἱ ὄντες, συμφωνοῦμεν μετὰ τὸ πρόγραμμά ποῦ ἐκδίδεται αὐτὸ τὸ κουρελάκι, προσθέτομεν καὶ τὰς ἐξῆς ἀναγκαστικὰς. Δὲν φοβεῖται ὁ μὴ ἐκτελέσας τὴν ἱερὰν ἐντολὴν εὐσεβοῦς διαθέτου, τὴν ἀμνηστῖαν; Δὲν γνωρίζῃ ὅτι δὲν ἐξετέλεσεν τὴν ἐντολὴν τοῦ διαθέτου; Τὸ πάθημα τοῦ Ἀναγνῶστη τοῦ ἀδελφῆ; Τὸ ἐκπαλαιωμένον. Ὁ Ἀναγνῶστης εἶχε τῆσιν ὅτι τὸ προῖόν ἐνδὸς κτήματος ποῦ θὰ πωλοῦσε θὰ τὸ εἶδε εἰς τὸ Ταμεῖον κάποιος ἀδελφότητος. Ὅταν ὅμως τὸ ἐπώλησε ἐπροσπάθησε ν' ἀποκρύψῃ μέρος τῶν χρημάτων.

Εἰς τὸν ἀγκηπτόν μου ἀδελφὸν
ΜΙΧΑΗΛ ΜΑΖΑΡΑΚΗΝ Ἀμερικὴν

Μέσον τῆς φίλης «Τρούθ», ὅπως τὸ κάνουν καὶ ἄλλοι ἔρχομαι νὰ σὲ συγχαρῶ κουνιάδε μου Μιχάλη. Γὰρ τὶς μεγάλες δωρεὰς ποῦ κάνεις στὸ Νησί μας εἶναι γὰρ σένα ἔπαινος καὶ εἶναι καὶ ἐμὰς τιμὴ μας. Μὲ τὰ λεπτὰ ποῦ ἔστειλες ἡ Χώρα θὰ ὁμορφῇ. Ὁ Στάης ὁ λεβέντης μας θὰ τὴν ἐξωραΐσῃ. Αὐτὴ νὰ μὴ βοήθεια μεγάλη γὰρ τὴν Χώρα. Καὶ ὅλοι σὲ καλλιορίζουνε χίλιες φορὲς τὴν ὥρα. Γὰρ τὴν βοήθεια ποῦστειλες εἰς τὴν πρωτεύουσά μας. Καὶ τὴν μεγάλη δωρεὰ στήν Μερτιδιώτισσά μας. Τώρα τὴν ἔχομε ἐδῶ καὶ τὴν προσκυνούμε. Καὶ ὅλοι μεγάλοι καὶ μικροὶ τὴν παρακαλοῦμε. Καθημερινῶς τὴν Χάρι της ὑγείας νὰ σοῦ δίνῃ. Καὶ νὰ περῶς χαρούμενα δίχως καμὴν ὀδύνη. Νὰ σὲ φωτίσῃ ἡ Χάρι της ὑγείας νὰ σοῦ δίνῃ. Καὶ νὰ περῶς χαρούμενα δίχως καμὴν ὀδύνη. Νὰ σὲ φωτίσῃ ἡ Χάρι της νὰ τὸ ἀποφασίσῃ. Ναοῦ καὶ σὺ μετὰ τὸ καλὸ νὰ τὴν προσκυνήσῃς. Τ' ἀντήσῃ καὶ τ' ἀδελφία σου καὶ ὅλοι σὲ χαιρετοῦμε. Κ' ἐλπίζομε στή Χάρι της γρήγορα νὰ σὲ δοῦμε.

Κύθηρα τῇ 31 Μαρτίου 1952

Ὁ ἀδελφός σου
Γεώργιος Ν. Δαπόντες
ΣΤΟ ΦΩΤΟ ΜΟΥ

Θλιβερά, δακρυστάλαχτα θ' ἀντηχῇ ἡ φωνή μου. Νὰ θρηνησῇ γὰρ σέναν λατρεμένο παιδί μου. Σὰ νανούρισμα δέξου τὴν λουλουδένιον σὰν χᾶδι. Π' ὁ χαμός σου με βύθισε στὸ πειδ μαῦρο σκοτάδι. Ἀσε νᾶρθω πὸ πάνω σου σὰν καὶ πρῶτα θυμᾶσαι. Καὶ μικρὸ μέσ' στήν κούνια σου νὰ σοῦ πῶ παραμύθια. Νὰ μοῦ πῇς τὰ λογάκια σου, νὰ σοῦ πῶ παραμύθια. Καὶ μακρὰ μας νὰ διώξουμε τὴ φοιχτὴ τὴν ἀλήθεια. Καὶ γοργὰ μεγαλώνοντάς στα φίλὰ στα στολίδια. Ἐλα πάλι νὰ παίξουμε τὰ παλὰ μας παιγνίδια. Κ' ὑστερότερον ὁλόδροσο, τριφερό μου βλαστάρι. Ἐλα πάλι χαρούμενο νὰ σὲ δῶ παλληκάρι. Μὰ γιατί τόσο βιάζεσαι; Ἀσε νᾶρθω μαζί σου. Καὶ ξανά νὰ τὴν ζήσουμε τὴ μικρούλα ζωὴ σου. Ἐλα πάλι νὰ σμίξουμε, ὅπως πάντα ποθοῦσες. Στὸ Νησί ποῦ γεννήθηκες, στὸ Νησί π' ἀγαποῦσες. Τὰ παλὰ νὰ ξανὰβρωμε τ' ἀλησμόνητα μέρη. Ἐλα πάλι καὶ σμίξουμε τὸ γλυκὸ καλοκαίρι. Ἐλα πάλι καὶ οἱ φίλοι σου σὲ προσμένουν γὰρ τρέλλες. Νὰ χορεύῃς μετὰ σέναν λαχταροῦν οἱ κοπέλλες. Ἐλα δὲ νὰ γιορτάσουμε σὰν καὶ πρὶν τὴν γιορτὴ μας. Μὲ μυριὰς νὰ στολίσουμε τὴν Κακοπετριανή μας. Κι' ἔλα πόλλ' ν' ἀνέβωμε, λαμπερότατό μ' ἄστρο. Σεμπρεβίθες νὰ κόψουμε στὸ παλὸ μας τὸ Κάστρο. Κι' ἂν τὴ θάλασσα πόθησες, μετὰ γοργὰ πᾶμε βῆμα. Κατ' ἐρὲν παιγνιδιάρικο στὸ Καψάλι τὸ κῆμα. Τὸ φεγγάρι εἶν' ὁλόγεμο παμ' ἀπόψε βαρκάδα. Στὸ γαλὸ, μετὰ τραγοῦδι μας μὴ παλὰ σερενάδα. Ἐλα πάλι στὸ σπῆτι μας, τὸ παλὸν μας σπιτάκι. Μέσας καὶ ποῦ σὲ βάφτισα τότε ποῦσουν παιδάκι. Ὡ γλυκύτατος θυμῆς, ὦ πικρότατος θρήνοι. Τότε γέλια χαρούμενα, τώρα πίκρα καὶ ὀδύνη. Σὰν ποῦλι ταξιδιάρικο φεύγεις τώρα μακρὰ μου. Ἀχ ἀλλοῖμονο βιάζεσαι, ποῦ θαρρῶ νὰ σὲ χάσω. Λαχανιάζω, κουράστηκα, δὲν μπορῶ νὰ σὲ φτάσω. Σὲ θαρρῶ, ποῦ ξεμάκρυνες, μετὰ τὴν ὀψη θλιμμένη. Μὴ παιδί μου, καὶ φάνηκεν ἡ φοιχτὴ Βουλιαγμένη. Ὡ ποῦ πᾶς ἀσυλλόγιστα; Γύνα πίσω σου καὶ ἔλα παρατώντας τὴν ἀμυαλὴ ποῦχες πλάι κοπέλλα. Μὴ μοῦ φεύγῃς τὸ θάνατο, τὸ χυμὸ συλλογίσου. Τὴ φτωχὴ τὴν μανούλα σου, ποῦ λατρεῖς, θυμίσου. Δὲν ἀκούς; Ἀχ λαχτάρα μου, συφορὰ, συφορὰ μου. Τὸ λιθάρι σὲ σκότωσε, καὶ μαζί τὴν καρδιά μου.... Θλιβερά, δακρυστάλαχτα θ' ἀντηχῇ ἡ φωνή μου. Νὰ θρηνησῇ γὰρ σέναν λατρεμένο παιδί μου. Σὰ νανούρισμα δέξου τὴν λουλουδένιον σὰν χᾶδι. Π' ὁ χαμός σου με βύθισε στὸ πειδ μαῦρο σκοτάδι.

Κύθηρα Ἀπριλίου 1952

ΣΟΦ. Δ. ΚΑΛΟΥΓΗΣ

Ἡλέκη διὰ τὴν πρᾶξιν του αὐτὴν καὶ ἄμα ἤκουσε τὸν ἐλεγχον ἔπεσε καὶ ἐξέπνευσε. Ὁ Θεὸς ἀργεῖ μὰ δὲν λησμονεῖ.

ΚΩΝ. ΕΜ. ΣΤΑΘΗΣ

Διαβάξτε τὴν «Τρούθ» τῶν Κυθηρῶν. εἶναι ἡ μόνη ἐφημερίς ποῦ ἐξυπηρετεῖ τὰ ἴδια τὰ συμφέροντά μας.

Τὸ μόνο χαριτωμένο κλονάρι, μιὰ ἀγνή χριστιανικὴ Ἑλληνοπούλα, ἡ καλλιμερφοῦς καὶ σεμνοτάτη Διὰ Πηνελόπη θυγάτηρ τοῦ ἐκλεκτοῦ μας ἐν Ἀμερικῇ συνεργάτου τὰ ἔργα τοῦ ὁποῦ συχνὰ στολίζουν τὰς πτωχὰς στολάς τῆς «Τρούθ» κ. κ. Μιχαὴλ Μιχάλη, γεννηθεῖσα ἐν Ἀμερικῇ γνῶστης τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἰσπανικῆς γλώσσας, ἐπὶ πλέον μερφομένη καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ διοριθεῖσα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς μεγάλης μας Κρατικῆς Συμμαχίας Ἀμερικῆς, παρὰ τὴν Ἀμερικανικὴν Προσβεβίαν Μεξικῶν, τιμῶσα τὴν Κρατικὴν ἂν Πατρίδα τῆς Ἀμερικῆς, ἐκτετῆν, τὴν οἰκονομειάν της καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα, καὶ εἰς τὴν ὁποῖαν ἡ «Τρούθ» εὐχεταὶ ἐγκαρδῶς εἰς ὑψηλότερας βαθμίδας.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

— Νὰ φυλλάγεσθε ἀπὸ τὸν ἔρωτα γρη῏ς, γιατί κολλάει σὰν τὴ μύγα στὸ κρέας.
— Ὡ πῶς κοιμοῦνται ἡσυχοὶ οἱ ἔχον παθάραν συνειδήσιν.
— Λέγετε πάντοτε καλὰ πράγματα, γὰρ νὰ ἀκούσете ἐπίσης καλὰ.
— Οἱ ποὶ δυστυχισμένοι εἶνε ἐκεῖνοι ποὶ οὐσσοῦν πλοῦτη μετὰ δόλια μέσα. Ἐρχεται ἡ ὥρα καὶ παθεῖν καὶ τὰ ἀπαραιτοῦν μετὰ τὴν λύπην τους.
— Ὁ θάνατος εἶνε ἡ ἀνάπαυσις τῶν πτωχῶν.
— Κάμε πάντοτε δικαιοσύνην εἰς τοὺς ἄλλους διὰ νὰ τὴν κάμνουν καὶ οἱ ἄλλοι εἰς ἐσάς.
— Ἐμβαλὲν εἰς κλῖνην ἐνωρῆς, φεύγε τὴν πρὶν χαράξῃ.
— Ὁ θέλων κτήματα καὶ νοθὸν καὶ ὑγίαν νὰ φυλάξῃ.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν καὶ ὁ κόσμος χαίρει εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα μας καὶ εἰς τὰ ξένα μέρη. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ποῦ δι' ἡμᾶς σταυρώθη διὰ τὰς ἀμαρτίας μας σὲ ἐβράλιους παρεδόθη. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν τριήμερος ἐκ τάφου νὰ δειξῇ εἰς τοὺς μαθητὰς μεγάλη πίστη νάχουν. Διὰ τὰς ἀμαρτίας μας ἐπέσθη, ἐραπίσθη, στέφανο ἀγκάδι φόρεσε ψευδὴν πορφύραν ντύθη. Ὡσαν ληστὴς παρεδόθη ἀπὸ τὸν μαθητὴν του τριάνκοντα ἀργύρια ἦσαν ἡ ἀμοιβὴ του. Καὶ ἐφορτώθη τὸν σταυρὸν εἰς τὸ κρανίον ἰσπανοῦ καὶ ἐκεῖ τὸν ἐσταυρώσανε πρὸς χάριν τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸν καρφώσαν μετὰ καρφία καὶ σὺ σφυγγὰρι γὰρ νερὸ χολῆν, ὅσον ποτισθῇ. Καὶ ἄφες τὸ πνεῦμα του ἐπάνω στὸ σταυρὸν του καὶ ὅλα τὰ ὑπέμεινε γιατί ἦτανε γραφτὸ του Ἀπὸ τὸν ἐπουράνιον μεγάλον του Πατέρα νὰ σταυρωθῇ καὶ νὰ ταφῇ καὶ ἀνέστη τριτὴν ἡμέραν Χριστὸς ἀνέστη ψάλλομεν

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ἡ ΚΥΘΗΡΩΝ ΑΓΙΑ ΕΛΕΣΑ, ΕΧΟΥΝ ΣΕΙΡΑΝ ΟΙ
ΕΥΠΟΡΟΙ ΜΑΣ ΑΠΟΔΗΜΟΙ ΑΝΔΡΕΣ. Η «
ΕΛΕΝΗ ΠΕΤΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Οἱ ἀναγνώσται μας θὰ παρακολουθοῦν τὰ τῆς ἀνασυγκροτήσεως τοῦ ἱεροῦ προσκυνήματος τῆς Ἁγίας Ἐλέσης καὶ θὰ βλέπουν πῶς ὁλος ὁ Κυθηραῖος λαὸς ἐνδιαφέρεται καὶ προσφέρει. Ὁ δρόμος ἔγινε, τὰ ἡγουμενεῖα δὲν οὐκ ἀρχίζουν νὰ ἀνεγείρονται καὶ ἡ γενικὴ ἀνασυγκρότησις τοῦ ἱδρυματος βαίνει ὁμαλῶς καὶ ταχέως. Αἱ εὐσεβεῖς Κυθηριαὶ γυναῖκες ἐσωεργικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ δὲν ὑστεροῦν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν. Συνεχῶς δημοσιεύονται αἱ δωρεαὶ γυναικῶν αἱ ὁποῖαι ἐπιμελῶνται τὰ τῆς συγκεντρώσεως δῶν τῶν ἀπαιτουμένων διαφόρων παντοειδῶν ἐπιπλῶν, ἀμφοίων κλπ. Ἐχομεν τὴν εὐσεβέστατην Καν Μαρίαν Παυλάκη ποῦ τόσα καὶ τόσα προσέφερον καὶ ἐστολλίσθη τόσον ἡ ἐκκλησία δὲν καὶ τὰ ἡγουμενεῖα ἀπὸ τὰ παντοειδῆ ἄμφια σερβίτσια κλπ. Ἡ δὲ παρουσάζεται καὶ ἡ εὐσεβέστατη κυρία Ἐλένη Πέτρου Κασιμάτη, ἡ γνωστὴ εἰς πάντας, ἡ ὁργανώσασα τελετὴν τῆς Ἁγίας Ἐλέσης τὴν Ἱνν Ἀγούστου κατ' ἔτος μετὰ δημοσιευθέντα γνωστὰ εὐχάρισια ἀποτελέσματα εἰς Σὰν Δουτὶς τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἡ ὁποῖα δίδῃ ἐντολὴν νὰ στολῶν τὰ μέτρα διὰ διάφορα ἄμφια, καὶ τῶν Βατῶν τρεῖς ἀγνὰ δεσποινίδες ἐκ Κοινοβουλίων αἱ Δεσποινίδες Ἐλένη Ἰωάν. Χατζάκη, Ἰωάννα Ἰω. Κοινοβουλίου καὶ Ἀργυροῦλα Τάσος Κοινοβουλίου παρευρέθησαν εἰς τὴν Ἁγίαν Ἐλέσα, ἔλαβον τὰ μέτρα κατὰ τὴν ἐντολὴν τῆς Κας Ἐλένης Κασιμάτη καὶ ἀπεστέλλησαν εἰς Ἀμερικὴν, καὶ δὲν θ' ἀργήσουν τὰ ὁρὰ ἀφιέρωματα νὰ στολίσουν τὸ ἱερὸν προσκυνήμα. Ἐγκαρδῶς εὐχαριστοῖται ἀπευθύνονται πρὸς ὅλας τὰς Κυρίας καὶ Δεσποινίδας αἱ ὁποῖαι ἐνίσχυνον τὸ ἱερὸν ἱδρυμα καὶ σὰς τὴν Κυρίαν Ἐλένην Π. Κασιμάτη. Καὶ καλλωπίζεται τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Ναοῦ, ἐμπλουτίζονται τὰ ἡγουμενεῖα ἀπὸ τὰ ἀπαραιτητα. Σημειώνομεν ὅμως καὶ τρεῖς μεγάλας ἐλλείψεις αἱ ὁποῖαι μπορεῖ νὰ συμπληρωθοῦν ἀπὸ τοὺς εὐπορούμενους ἄνδρας ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ὅταν θελήσουν σὺν τῷ χρόνῳ. Τὰς γράφομεν. 1) Γυναικονίτης, 2) Τσιμεντοστρώσεις προαυλίου καὶ 3) Ἀνέγερσις Τέμπλου μαρμαρίνου. Οἱ εὐποροὶ μας ἄς τὰ μελετήσουν.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Παντοῦ ἐορτάσθη μετὰ μεγαλοπρέπειαν ἡ εορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Καίτοι σχεδὸν καθὲν χωρὶ ἔχει Ἁγιο Γεώργιον καὶ διὰ ἀμοιράζεται ὁ κόσμος ἐν τούτοις εἰς Καρβουνάδες ἦτο καλὴ ἡ συγκέντρωσις. Ἀφίχθη ἐκ Χώρας καὶ ὁ παρὰ τῷ Γυμνασίῳ Καθὴν γητῆς τῆς Θεολογίας κ. Ἀρβανίτης μετὰ τοῦ συναδέλφου του Καθηγητοῦ τῶν Μαθηματικῶν κ. Ἀνδρέα Φατοῦα καὶ τῆς Κυρίας του καὶ τοῦ ἱεροψάλτου Κοσμᾶ Πασιῦ, ὁμήλησε κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν καὶ κατευχαρίστησε τὸ ἐκκλησίασμα. Καὶ ἐκ τῆς σιγῆς αὐτῆς τοῦ ἀπευθύνοντος ἐκ μέρους δῶν μας ἔνα ἐγκαρδῶς «εὐχαριστοῦμεν».

χαρὰ καὶ εὐφροσύνη
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν
καὶ νάχωμε εἰρήνην.

Ἀσπασία Γούλα

